

Може б ти не йшов сину...

Борис Гуменюк

1.

Може б ти не йшов сину
Ой може би ти не йшов синочку
Як я нині тут сама стара буду
Один кут в хаті підпирати
Коли три хитаються
Небо й так уже на серце давить
Ще й стеля от-от обвалиться
А що там доброго на тій війні

А чи я коли Вас не слухав мамко
А чи я коли Вам слово лихе сказав мамцю
А чи Ви мамко мене не любите
Ой пустіть мене мамцю на війну

Ой не пущу тебе на війну сину
Ой не пущу тебе на війну синочку
Та ж пішов на війну твій батько
А тобі щойно на Покрови буде вісімнадцять
Пречиста принесла мені тебе в запасці
Ой не пущу
Ой не пущу

Ой пустіть мене на війну мамко
Ой пустіть мене на війну мамцю
Бо як коло Вас лишуся
То як людям в очі гляну
А що я людям скажу

2.

Ми в Азові вітаємось як римляни
Як би Ви то виділи мамко!
Ми простягаємо один одному руки
І перехоплюємо трохи вище за зап'ястя
Ми беремо руку товариша мертвою хваткою
Ми сплітаємо наші руки в нерозривний замок
Ми кажемо один одному:

Ось тобі моя рука брате
Ти завжди можеш на мене покластися
Я ніколи тебе не залишу
Ні живого ні мертвого ні пораненого
Моя рука тобі на доказ моїх слів
Мій меч - твій меч
Твоя смерть - моя смерть
У такі хвилини я почуваюся
Хоробрим центуріоном
Непереможним гладіатором
Історія людства
За останні декілька тисяч років
Воскресає в мені
Повстає із попелу
Кров загиблих воїнів
Перетікає у мої жили
(Пробачте мамко що в такі хвилини
Мені здається наче я вам більше не належу
Я належу війні)

3.

У нашого батька в ОУН
Вої вітаються ще інакше мамко
Вони вітаються як бандерівці
Як люди які належать життю значно менше
Аніж вони належать смерті
І це їх свідомий триб
Вони підносять правицю на рівень очей
І злегка згинають у лікті
Так що твій брат стає до тебе ближче
І ти мимоволі хочеш його обняти
Вільною рукою поплескати по плечі
Коли я так з кимось вітаюся
Мені завше хочеться плакати -
А вої не повинні плакати -
Тож я тримаюся
Бо це вітання більше нагадує прощання:
Дякую що бачу тебе живим брате
Хтозна чи побачу тебе ще колись

4.

Був день світило сонце
У той день вона втратила їх обох
Чоловік підірвався на міні
Кажуть не було що в домовину покласти
А в сина влучив снайпер

Стеля обвалилася в хаті
Не могла сама довше її тримати
В один день усі троє вкрились небом
В один день усі троє стали небом
Одної погожої днини
Небо схотіло усіх трьох